

Mitt liv som

Mårten Melin

Hegas

I samma serie:

Mitt liv som apa

Mitt liv som monster

Mårten Melin

Illustrationer Mimmi Tollerup

Hegas

Innehåll

Jag älskar bokstaven M	11
Ett riktigt monster	14
M som i monster	20
Inte bli arg	26
Monster-psykologen	31
Botad?	36
Det är bra att bli arg ibland	39

Jag älskar bokstaven M

M är en fin bokstav. Det finns många ord som börjar på M. Trevliga ord. Mamma, till exempel. Och mjukglass, maränger och mums-mums.

Människa börjar också på M.

Jag hade förvandlats till en apa när jag trampade på en A-brunn. Hur sjukt som helst! Men sant.

När jag hittade en brunn med ett M på, tänkte jag:

Nu blir jag väl människa igen? Om jag trampar på den?

Jag trampade och gick hem.

Förra gången jag blev förvandlad hade jag blivit en apa först nästa dag. Därför var det väldigt svårt att sova. Men till slut somnade jag.

Och när jag vaknade ...

Nä, det är för läskigt.

Men jag ska berätta i alla fall.

Jag vaknade tidigt. Först låg jag stilla. Jag vågade inte öppna ögonen. Tänk om jag fortfarande var en apa?

Men så kliade det på armen. Utan att tänka efter kliade jag tillbaka. Och då kände jag förstås.

Armen kändes som vanligt igen! Den var inte alls lurvig som en apas arm. Utan len som en människas.

Jag var tvungen att titta efter. Så jag drog bort täcket och sprang fram till spegeln. Det var fortfarande mörkt, och jag såg inte så bra. Jag sträckte mig mot lampknappen.

Och tände.

Och sedan tittade jag.

Ett riktigt monster

Hurra! Jag såg ut som vanligt igen! Men jag hade ont i huvudet. Jag kände det när jag gick nerför trappan. Det var säkert på grund av förvandlingen.

Mamma skrek till när hon fick se mig.

Av glädje.

Så kramade hon om mig.

– Hurra! ropade hon. Nu behöver vi inte skämmas mer.

Jag slet mig loss.

– Skämdes ni för att jag var en apa?
frågade jag.

– Nej, nej, sa mamma. Självklart inte. Jag sa fel. Men det är ju bra att du är människa igen.

– Det går inte åt lika många bananer, sa pappa.

Han såg också glad ut. Jag blev sur. Hade de tyckt mindre om mig när jag var en apa? Så dumt! Jag var ju ändå Alma. Hur jag än såg ut.

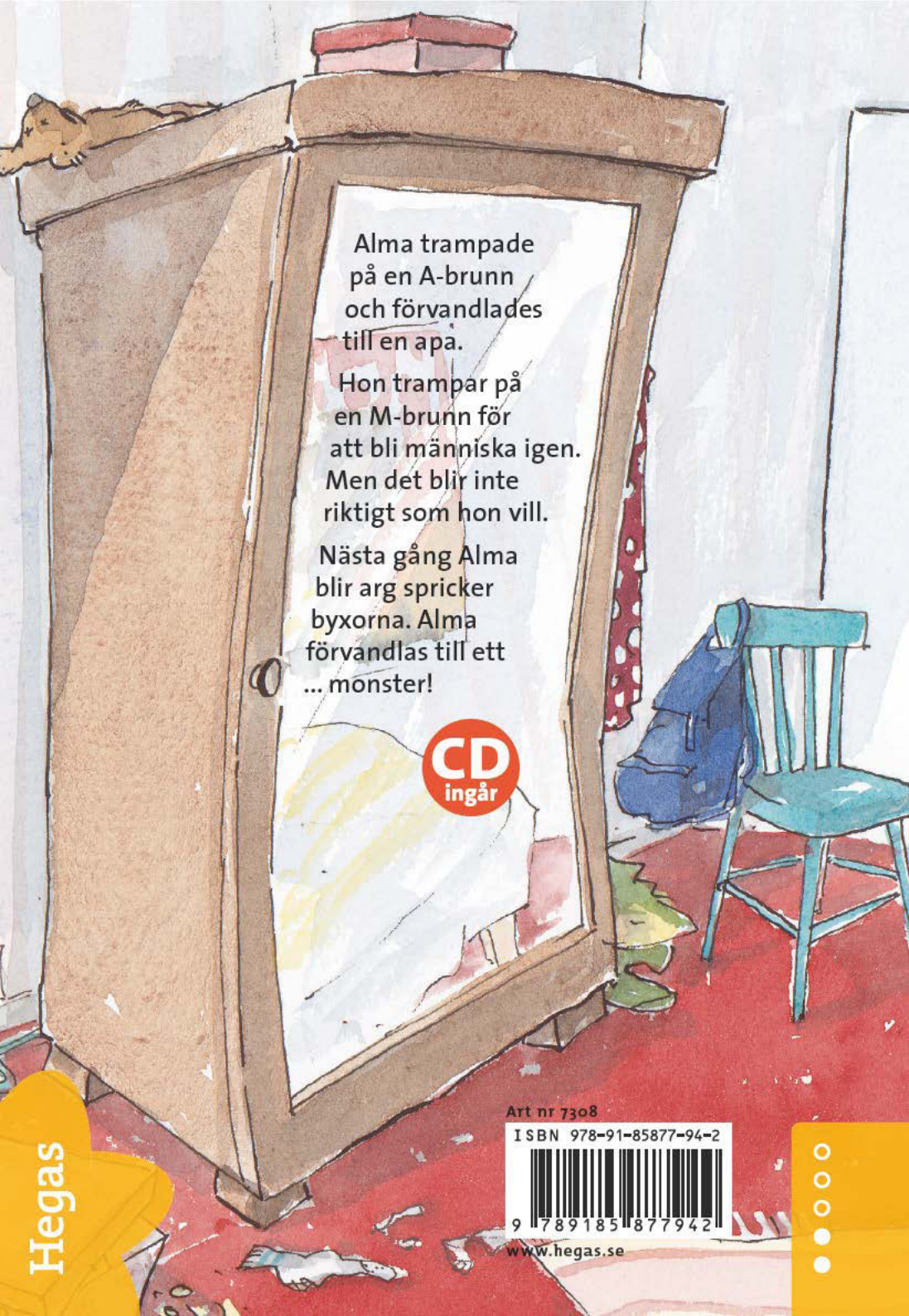
Jag satte mig ner.

– Vill du ha en banan ändå? frågade pappa. Vi har många kvar.

– Nej, sa jag. Jag vill ha flingor.

– De är tyvärr slut, sa pappa. Men här är lite gröt.

Pappa ställde en tallrik gröt framför mig. Gröten såg äcklig ut. Jag blev arg.

Alma trampade
på en A-brunn
och förvandlades
till en apa.

Hon trampar på
en M-brunn för
att bli människa igen.
Men det blir inte
riktigt som hon vill.

Nästa gång Alma
blir arg spricker
byxorna. Alma
förvandlas till ett
... monster!

Art nr 7308

ISBN 978-91-85877-94-2

9 789185 877942

www.hegas.se

Hegas

